

[Statsministeren]

tigste punkt på EF-samarbejdets dagsorden. Det synspunkt deler jeg. Der er blevet anvendt lidt forskelligt ordvalg, men konklusionen er dog den samme: Vi skal i det europæiske samarbejde vise, at vi kan træffe beslutninger, at vi kan fremvise konkrete succeshistorier, og det må være her først og fremmest.

Fru Annette Just kommenterede de 7 pct. og var lidt forskrækket over tallet. Det skal man nu ikke være. Udenrigshandelens betydning for EF i forhold til alt det, vi producerer inden for EF-området, er i virkeligheden en utrolig stor fordel i forhold til f.eks. Asien, hvor tallet er i størrelsesordenen 20 pct., og hvor de nyindustrialiserede lande i Asien har en udenrigshandel, der spiller en langt større rolle for deres samlede produktion. Ser vi på det amerikanske kontinent – for det er en meget interessant og meget vigtig debat – vil vi kunne konstatere en tilsvarende stor udenrigshandels betydning for den indenrigske produktion i USA og Latinamerika.

Det, der er min pointe, er, at netop det forhold, at det indre marked og EFTA-området har en så høj grad af intern samhandel sammenlignet med omverdenen, skal bruges aktivt. Det betyder i praksis, at landene bedre kan koordinere deres investeringsindsats, deres økonomiske politik, uden at det, om jeg så må sige, smitter af i værre betalingsbalancer for dem alle sammen, hvis man sammenligner med Sydøstasien og det amerikanske kontinent. Det er det, der er det grundlæggende perspektiv, og det er det, der gør, at vores argument om en koordineret økonomisk indsats for at skabe flere nye job er så stærkt, som det er.

Derfor kan jeg sige, at jeg er meget glad for, at hvidbogen fra Kommissionen som en af sine målsætninger understreger, at vi skal prøve at skabe 15 millioner nye arbejdspladser i Europa inden årtusindskiftet.

Der har været sat spørgsmålstejn ved realiteten i den målsætning. Det er ikke for mig det interessante. Det interessante er, at man har sat sig nogle mål, der er ambitiøse, og at man nu ikke så meget diskuterer, at den prioritet skal være der, men at man diskuterer, hvilke midler der skal sættes i gang. Det første middel, som det er utrolig nødvendigt at holde fast i argumenterne om, er, at både Tyskland, Frankrig, England, Holland, Belgien, Italien og ikke mindst Danmark har meget nemmere

ved at få meget mere ud af deres nationaløkonomiske politik, hvis man ved og kan mærke, at de andre tilsvarende sætter lidt mere gennemtænkt miljømæssig bæredygtig damp på kedlen i deres investeringsprogrammer. Det er det, der er den grundlæggende filosofi, og det skal gentages, raffineres, uddybes gang på gang.

Hr. Kent Kirk stillede spørgsmål om hvidbogens indhold på arbejdsmarkedsområdet. Må jeg sige om det, at det sikkert er rigtigt, som jeg er informeret om det, at der vil være synspunkter om arbejdsmarkedsbidragene også fra arbejdsgiversiden, og det er sikkert også rigtigt, når vi ser på tallene, at de europæiske virksomheder har et højere socialt bidrag, end f.eks. amerikanske virksomheder har det. Det synspunkt har været fremført, at europæiske virksomheder derfor må nedsætte deres arbejdsmarkedsbidrag i konkurrence med USA.

Jeg tror, det er en meget enkel analyse, og jeg tror faktisk, at de analyser, der er lagt frem i den erhvervspolitiske redegørelse fra regeringen, med god ret kan bruges i denne debat. Vi kan ikke – og jeg mener, det er perspektivløst – satse på at erobre arbejdspladser fra de nylig industrialiserede lande i Asien alene ved at se på lønomkostninger og arbejdsgiveromkostninger. Lad os se det i øjnene. Vi skal ikke på en usolidarisk måde prøve at konkurrere på de områder, hvor de nylig industrialiserede lande eller de lande, der i den fattige verden prøver at komme op nu, prøver, hvor besværligt det er at få en række nyudviklinger i gang. Vi skal gå helt andre veje: avanceret produktion, avanceret service, avanceret informationsteknologi, omhyggelige nye job på servicesektorområderne og en række af de nye spændende tanker, som vil være indeholdt i hvidbogen.

Dernæst nævnte hr. Kent Kirk et punkt om fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Jamen også dér er det jo herligt at se, at hvidbogens tanker – som vi er informeret lige nu – på bemærkelsesværdig måde ligner de tanker, regeringens arbejdsmarkedsreform indeholder. Det gælder tidlige tilbud til de ledige, det gælder større bevægelighed, fordi man bliver bedre uddannet – herlige tanker, som jeg tror kommer til at spille en ganske stor rolle i den europæiske debat.

Derfor er der skabt grundlag for den fleksibilitet, der her bliver nævnt – ikke mindst i det danske arbejdsmarkedspolitiske system.